

Viết về ba

Tác Giả: Pháng My Nguyán
Thứ Năm, 16 Tháng 6 Năm 2011 06:34

Trong gia đình, ba là cây cä thä bän rä thät chäc vào läp phù sa màu mä là mä tôi và các con, räi tä đó täa đäy bóng mát che chä, và là chä đäa väng chäc cho vä con.

Gia đình tôi rät hänh phúc dù cha mä tôi không läm tiän nhiäu cäa.

Nhà có bäy anh em, riêng tôi hay khóc nhä nên có biät danh là “mít ät.” Ba hay chäc läi bäo “con bé này mau näc mät quá, län lên coi chäng khä.”

Lúc đó tôi chäa hä biät khä là gì nên mäc ba nói gì thì nói vän cä “mít ät,” do đó ba rät thäng tôi, ngäc läi tôi thäng ba läm.

Trong gia đình, ba là cây cä thä bän rä thät chäc vào läp phù sa màu mä là mä tôi và các con, räi tä đó täa đäy bóng mát che chä, và là chä đäa väng chäc cho vä con.

Cho đän giä tôi còn nhä nhä in chiäc giäng täng räng cäa anh em tôi. Trên chiäc giäng chäng bäng sät y, con gái ngä täng trên, con trai täng däi. Ba nói con trai đäc ä väi ba mä lâu hän, con gái läy chäng phäi theo vä nhà chäng säm, nên dành äu đäi cho con gái.

Län lên, hình änh chiäc giäng này khäc sâu vào ký äc tôi nhä mät biäu täng cäa tình yêu gia đình không thä nào phai mä.

Đàn con của ba tôi, mỗi đứa một tuổi, anh tôi ghiên ngắm chăm của mình, lúc nào cũng ôm lấy chăm không để cho ai giật, và nếu có ai mang đi giật lên, anh biết ngay và sẽ khóc suốt một ngày, không ngủ được vì mất cái mùi đặc trưng như ngửi thấy của anh gây ra.

Tôi thì mê bú tay suốt ngày, thậm chí đến trưa ngấc, phải canh giờ ra chùi chùi vào một góc mút tay một chút cho đỡ thèm. Tôi nhớ ba tôi làm đủ cách, tắm, phết, bôi dầu vào ngón tay, quấn bông gòn kín mít, to dùng che ngón tay tôi hay bú, nhưng tôi vẫn như bình thường của tay vô miêng không hề ngừng!

Tôi nhớ ba tôi có chiếc đèn pin như xú đèn để đi ngủ, và như chiếc đèn ngủ để đi ngủ, hàng đêm đúng nửa đêm ba tôi mở cửa đèn đi ra soi vào giường ngủ chúng tôi, con gái trước, con trai sau. Ba như nhàn rít tay tôi ra khỏi miệng, để phòng ngừa cho em gái tôi, vì nó có thể rụng ra, ba kéo mình cho anh thôi ngủ...

Đôi khi giật mình hé mắt, thấy ba, tôi yên tâm trôi vào giấc mơ thiên của mình. Khi không chăm sóc các con, đôi mắt ba thối hiên lạnh, bao dung, đầy yêu thương an bình, ấm áp.

Sau khi làm việc cả ngày, tôi về ba còn làm thêm giờ. Tuy vậy, một nhà nông ba hiếm khi nhăn nhó câu chuyện gia đình và như ngửi thấy xung quanh.

Ba là người nóng tính nhưng cũng nguôi thì mau, khi đứa con nào có lỗi, ba lấy cây roi dài và thối ngấm y anh em tôi hay bắt ăn đòn chung. Khi phết con giống ngấm mắt ba thối nghiêm khắc, tuy nhiên trăm lần đả, sau khi bắt đòn thì nào chúng tôi cũng được ba cho đi phết chùi và ăn kem.

Đứa về ba có thể cho một con tôi cuốc sống sung túc, nhà lầu xe hơi, nếu ba muốn. Nhưng là người thanh liêm, chính trực, ba muốn cho chúng tôi một gia tài lớn lao hơn tiền bạc, vậy thì chắt, đó là tính liêm khiết, ngay thẳng, lòng từ, chân thật, nhất là đức thối ngấm người, nhân nghĩa.

Ba hay nói: “Ba để cái đức lớn cho con chắt không để của, nhất là con gái, người xa có câu con gái hiền ngấm cha.”

Viết về ba

Tên: Phạm Ngọc My Nguyễn

Tháng: 16 Tháng 6 Năm: 2011 06:34

Công sự tràn vào miền Nam, mất tại nhà tôi cũng là cả toàn thể dân miền Nam.

Tuổi thơ bị mất khi đi tôi từ cái ngày đến nhà này. Mẹ tôi, người con gái trăm anh đài các thu hút lòng, lý tưởng tuy vất vả hơn nhưng vẫn là phụ nhân cả mất sĩ quan có chức vụ cao, cả tiếng báo ra xã hội mới sinh, không mất đến gần đã phải bỏ nhà đi ngao du, vất vả ngàn bạc nuôi con. Các anh em tôi phải vất vả cả phải, riêng tôi, bắt đầu hiểu chữ “khó” ba từng lo sợ trước đây.

Ngày tháng ngày từ công sự khi nào cho ba làm báo báo. Ba tôi đã từ già chúng tôi đi vắng thì xa, nên đó ba không còn phải chi tiền vào việc báo, mãi mãi không buồn khổ, phiền muộn.

Biết vậy, nhưng tôi nhớ ba nhiều lắm, đến nỗi nhiều khi tôi không tin ba không còn ở thế giới này, cả nhà con tôi. Nhưng lúc đó, lúc đó tôi lại trở thành con bé “mít mắt” ngày xưa khóc hoài không dứt, càng khóc lại càng nhớ ba nhiều hơn.

Tôi hay nhìn lên bầu trời to rộng cao vút để tìm kiếm ba, rồi hình dung ba đang trông thấy tôi với đôi mắt thôi lòng buồn, đầy âu yếm thương yêu.

Ba không còn nhưng hành động, tâm trí, cách sống của ba sống mãi mãi và mãi mãi trong lòng anh em chúng tôi như ánh sáng sống mãi mãi báo trời không bao giờ tắt.